jellemző lösz eredetű típusok közé sorolható. Nagy a valószínűsége, hogy a talált erős állományok kialakulása a zajló globális felmelegedés eredményének tulajdonítható. Emellett számításba vehető a legutóbbi három év – 2011-2013. intervallum – nyarainak aszálya is /Papp L. in verb./.

Endes Mihály, Serestyén Zsolt, Dudás Miklós

KÖZÖNSÉGES HERELÉGY (*ERISTALOMYIA TENAX*) AGRESSZÍV VISELKEDÉSE KÉNESLEPKÉVEL (*COLIAS HYALE*) SZEMBEN. Derecskén, kertben 2013. október 5-én napos (20°C), enyhén szellős időben, egy tő dúsan virágzó őszirózsát (*Aster novi-belgii*) számos rovarfaj, így legyek, poszméhek, lepkék látogatták. Tömeges volt (váltakozva 50-60 egyedszámban) a fent nevezett herelégy, amelynek egy példánya a szintén ott szívogató hím kéneslepkének „nekirohanva" földre kényszerítette, s ott lökdöste, taposta rá-rászállt, láthatóan támadó, haragos indulatot mutatva. A lepke már oldalára dőlt, szárnyát bágyadtan emelgette, de a mintegy 20-25 másodperces agresszió alatt nem volt képes szabadulni. A történtek után mind a két példány visszaszállt a nektárforrásra, s látszólag épségben és zavartalanul folytatta annak fogyasztását.

Endes Mihály

ATALANTA LEPKE (*VANESSA ATALANTA*) MINT POTENCIÁLIS DARÁZS-TÁPLÁLÉK. 2012 július 20.-án vergődő atalanta lepkét lehetett megfigyelni egy hullott cseresznyeszilvával (*Prunus cerasifera*) terített bokor alatt a debreceni Botanikus Kert területén. Jobban megfigyelve a jelenséget, egy lódarázs (*Vespa crabro*) próbálta az erőteljesen vergődő lepkét elfogyasztani, majd a fejlődő lárvái számára a fészekbe hurcolni. A két birkózó rovar szinte ugrált, pattogott az élethalál tusa során. Végül a lepke egy erőteljes szökkenéssel kiszabadult, némileg összemarcangolt szárnyakkal elrepült egy közeli bokorra és onnan tovább. Hasonlóakat, de más áldozatokkal ezen az aszályos, kevés táplálékot nyújtó nyáron gyakran lehetett látni, amint a lódarázs virágok körül repkedve áldozatra próbált lecsapni. A hullott és erjedő gyülölcsök sok ízeltlábút vonzanak, ahol a darazsak is, mint a táplálékláncrésztvevői próbálnak táplálékhoz jutni.

Szabó Sándor

SZILFA-PÚPOSSZÖVŐ (*DICRANURA ULMI*) A BALATONNÁL. 5 példányát lehetett látni 2012. 05. 12.-én Badacsony déli oldalán, egy kerti lámpa által megvilágított házfalon. Ennek a fajnak a jelenléte figyelemre méltó, mivel az utóbbi évtizedekben országosan megritkult mindenütt, Magyarországon is. Ennek oka, hogy tápnövényét a szilfákat (*Ulmus sp*.) a szilvész erősen megritkította. Ugyanezen a helyen, a Badacsony déli lábánál észleltem a díszes tarkalepke (*Euphydryas maturna*) több példányát, jellegzetes xerotherm viszonyokhoz alkalmazkodott ökotípusát, amely szintén nagyon ritka lett az utóbbi években. Mivel a megfigyelés egy autóparkolóhoz vezető út mentén történt 1999. június 11.-én, a biotópjuk a nagy járműforgalom miatt veszélyeztett. A példányok nagyon lerepült állapotban voltak. A tápnövényül szolgáló virágos kőris (*Fraxinus ornus*) lehajló ágain számos hernyófészket lehetett látni, ami a faj tartós tenyészését erősíti meg.

Szabó Sándor